

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 289/2021

23.03.2021. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела фалсификовање и злоупотреба платних картица у покушају из члана 243. став 4. у вези става 2. у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Ђура Благојевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К 183/20 од 02.11.2020. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 890/2020 од 21.12.2020. године, у седници већа одржаној 23.03.2021. године, већином гласова је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К 183/20 од 02.11.2020. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 890/2020 од 21.12.2020. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у односу на преостале повреде закона **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу К 183/20 од 02.11.2020. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршеног кривичног дела фалсификовање и злоупотреба платних картица у покушају из члана 243. став 4. у вези става 2. у вези члана 30. Кривичног законика, за које му је суд изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од једне године која се неће извршити уколико у року провере од две године, по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело те му је изречена мера безбедности одузимање предмета - платне картице и осуђен на новчану казну у одређеном износу од 10.000,00 динара коју је дужан платити у року од 15 дана по правноснажности пресуде, а у противном ће иста бити замењена казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне бити одређен један дан казне затвора. Окривљени је обавезан да суду накнади паушал и трошкове кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 890/2020 од 21.12.2020. године, усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Прокупљу преиначена је пресуда Основног суда у Прокупљу К 183/20 од 02.11.2020. године, у делу одлуке о кривичној

санкцији тако што је тај суд окривљеног АА за предметно кривично дело за које је првостепеном пресудом оглашен кривим осудио на казну затвора у трајању од четири месеца и на новчану казну у одређеном износу од 10.000,00 динара, коју је обавезан да плати у року од 15 дана, по правноснажности пресуде, а у противном ће суд новчану казну заменити казном затвора, рачунајући сваких започетих 1.000,00 динара као један дан затвора, док је жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 482. и 483. став 1. и 2. ЗКП, бранилац окривљеног, адвокат Ђура Благојевић поднео је захтев за заштиту законитости „због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези са одредбом члана 485. став 1. тачка 1), став 3, 4. и 5. ЗКП, те повреде члана 32. Устава РС, уз предлог Врховном касационом суду да уважи поднети захтев и преиначи другостепену пресуду тако што ће утврдити да је окривљени покушао да изврши предметно кривично дело према неподобном предмету, те да га ослободи од казне“.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП уз образложење да радње за које је окривљени побијаним правноснажним пресудама оглашен кривим не представљају кривично дело већ неподобан покушај, како је то прописано чланом 31. КЗ, те у том смислу окривљени који покуша да учини кривично дело неподобним средством или неподобним предметом може бити ослобођен од казне. Такође, одбрана налази да исказана криминална делатност окривљеног у којој је он имао умишљај да за себе прибави противправну имовинску корист у износу од 200,00 динара, у смислу члана 18. КЗ, представља дело малог значаја, па из напред наведених разлога одбрана налази да окривљени треба да буде ослобођен од казне.

Врховни касациони суд изнете наводе у захтеву браниоца окривљеног АА, оцењује као неосноване, а како су наведене повреде кривичног закона већ истицане и у поступку по редовном правном леку, Врховни касациони суд прихватајући разлоге жалбеног суда, дате на страни 3 другостепене пресуде, као довољне, аргументоване и јасне, на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Надаље, чланом 484. ЗКП који прописује обавезан садржај захтева, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је

правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Чланом 485. став 4. ЗКП, прописано је због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим односно другостепеним судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног АА, адвоката Ђура Благојевића се указује да је суд у предметном поступку без присуства окривљеног и без присуства браниоца одржао седницу, а затим донео побијану пресуду чиме је учинио повреду права на одбрану окривљеног. По налажењу Врховног касационог суда, изнетим наводима се, суштински указује на повреду одредбе члана 447. ЗКП.

Како повреда закона на коју се захтевом браниоца указује из члана 447. ЗКП не представља законски разлог, у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека од стране браниоца окривљеног, захтев је, у овом делу, оцењен као недозвољен.

Поред тога, поднетим захтевом браниоца окривљеног, адвоката Ђура Благојевића се указује и на повреду одредбе члана 32. Устава Републике Србије уз изношење разлога због којих одбрана налази да је иста учињена.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1) а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) тог законика мора се доставити одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Како се у захтеву у односу на повреду људског права окривљеног (члан 485. став 1. тачка 3) ЗКП) не истиче да је та повреда утврђена одлуком Уставног суда или Европског суда за људска права, нити је таква одлука приложена уз захтев, то захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у односу на ову повреду нема прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р,

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић